

РЕШЕНИЕ

№ 19911

гр. София, 14.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 30.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **3673** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 20а, ал. 4 от Закона за подпомагане на земеделските производители, във вр. с чл. 15, ал. 3 от Наредба № 4 от 24.02.2015 г. за прилагане на мярка 11 "Биологично земеделие" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г. (Наредба № 4/2015).

Образувано е по жалба на В. В. Н., подадена чрез адв. М. С., срещу Акт за прекратяване на ангажимент по мярка 11 "Биологично земеделие" от Програмата за развитие на селските райони (ПРСР) за периода 2014-2020 г. за кампания 2020 и за установяване на публично държавно вземане с изх. № 01-6500/385#10 от 28.12.2023 г., издаден от заместник -изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" /ДФЗ/. В жалбата се обосновава теза, че оспореният акт е нищожен, т.к. е издаден в противоречие с влязло в сила решение № 5210 от 04.08.2022 г. по адм. д. № 3393/2022 г. на Административен съд – София-град (АССГ), 6б състав, с което е отменен предходен акт на административния орган, идентичен по правни последици с процесния, като преписката е изпратена за ново произнасяне при съобразяване на дадените в мотивите на решението указания по прилагането и тълкуването на закона. Според становището на жалбоподателката налице е влязъл в сила съдебен акт, в мотивите на който е прието, че на В. Н. се следва подпомагане за 2020, а не да се прекратява ангажимента ѝ, т.к. представените от нея сертификати отговарят на изискванията на приложимото общностно и национално право. Допълнителни доводи

в подкрепа на тезата за нищожност на акта се излагат в писмени Претендират се разноси.

Ответникът – зам. изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“, не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София-град, III отделение, 75-ти състав, като съобрази аргументите изложени от страните, събраните по делото доказателства, обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

През 2016 година В. В. Н. е подала заявление за подпомагане по направление "Биологично растениевъдство", мярка 11 "Биологично разнообразие" от ПРСР за периода 2014-2020 г.

С Уведомително писмо изх. № 02-220-6500/2874 от 8.12.2016 г. (л. 14 - 18 от адм. дело № 3393/2022 г. на АССГ) г-жа Н. е уведомена, че е одобрена за участие по направление „Биологично растениевъдство“. Одобрените площи са посочени в Таблица № 1 към писмото /л. 17/, а именно цялата заявена за кампания 2016 площ от 1.41 ха. на 1 парцел с деклариран № 80933-204-1-1 за отглеждане на култура с код 222040 – череши (костилкови овощни видове). Няма неодобрена площ съобразно отразеното в колона 7.

С горепосоченото писмо за одобрение жалбоподателката е уведомена, че с поемане на 5-годишен ангажимент за извършване на биологичните дейности по това направление, се задължава: да подава „Заявление а подпомагане/плащане“ всяка година до изтичане на многогодишния ангажимент – дейностите по това направление се прилагат за период от пет последователни години; да извършва дейности по това направление върху едни и същи площи за едни и същи блокове на земеделското стопанство в петгодишен период от поемане на задължението. Уведомена е също, че най-късно до 30 септември на петата година от ангажимента, който започва да тече от подаването на първото одобрено заявление за подпомагане по съответното направление, най-малко веднъж трябва да е получила сертификат или писмено доказателство за съответствие на произведените растителни, животински или пчелни продукти с правилата на биологичното производство; сертификатът следва да удостоверява наличие на биологична продукция съгласно чл. 33, ал. 1, т. 2 от Наредба № 4 от 24.02.2015 г.

На 14.05.2020 г. В. Н. е подала заявление за подпомагане /л.59-73/ за кампания 2020г., с което по мярка 11 Биологично разнообразие", направление "Биологично растениевъдство" /БР 12/ заявила за подпомагане, освен вече одобрения парцел с площ от 1,41 ха в землище Ч. връх, още един в землище Искър с номер на парцел от И. 3286-1591-1-9, с площ от 0,28 ха /вж. Таблица за използваните парцели 2020, л. 63/. С подаване на заявлението жалбоподателката е декларирала /л. 67/, че е запозната с изискването, че до 30 октомври на петата година от ангажимента, който започва да тече от подаването на първото одобрено заявление по съответното направление, най-малко веднъж трябва да е получен сертификат или писмено доказателство за съответствие на произведените растителни продукти с правилата на биологичното производство и да предостави най-късно до 30 ноември на петата година от поемане на ангажимента по съответното направление. В декларацията е отразено изискването,

че сертификатът или писменото доказателство следва да удостоверяват състоянието на парцелите и произведената продукция от земеделската култура, формираща размера на подпомагане, в годината на издаването им и се предоставят обобщено за подпомаганите парцели, за които е поет ангажимент, преминали периода на преход към биологично производство по чл. 11, ал. 4 от Наредба № 4 от 24.02.2015 г.

На 30.11.2020 г., с придружително писмо вх. № 02-6500/5790 /л. 34/, г-жа Н. представила в ДФЗ копие на Писмено доказателство в съответствие с член 29, § 1 от Регламент (ЕО) № 834/2007 и член 68, § 1 от Регламент (ЕО) № 889/2008, с номер на протокола[ЕИК] и Анекс към него /л. 35/, в който освен парцела в землище Ч. връх с № 80933-204-20-1, фигурира и заявения за кампания 2020 парцел № 3286-1591-1-9 в землище И. с площ от 0,28 ха. Документите са издадени от контролиращото лице, отговорно за осъществяване на контрол за съответствие на биологичното производство - „Космосерт“ АД, което в анекса е удостоверило количеството произведена продукция реколта 2020 г. от всички парцели на жалбоподателката, а именно череша 6,951 т. от парцел 80933-204-20-1.

На 14.05.2021 г., в отговор на изпратено й от ДФЗ уведомително писмо, В. Н. представила писмо изх. №[ЕИК]/22.04.2021 г. от „Космосерт“ АД, Удостоверение за съответствие с изх. № [ЕГН] от 30.10.2019 г., неразделна част от приложение към Писмено доказателство по член 29, § 1 от Регламент (ЕО)834/2007 с протоколен № [ЕГН] от 29.10.2019 г.; Анекс с изх. № [ЕГН] от 20.11.2020 г. към Писмено доказателство по чл. 29, § 1 от Регламент (ЕО)834/2007 с протоколен № [ЕГН]/18.08.2020 г. Посочените документи са приложени в заверено копие на л. 29-33 от адм. д. № 3393/2022 г. на АССГ.

На 15.12.2021г., с писмо от ДФЗ /л.19-21/, жалбоподателката е уведомена за открито производство за издаване на акт за прекратяване на биологичен ангажимент по мярка 11 „Биологично земеделие“, направление „Биологично растениевъдство“ за кампания 2020г - поради неизпълнение на задължението по чл. 15, ал. 3, т. 3 от Наредба № 4/2015г., а именно поради неспазване на изискванията на чл. 33, ал. 1, т. 2, 3 и 5 и конкретно, поради неполучаването на сертификат или писмено доказателство за съответствие на произведените растителни продукти с правилата на биологичното производство. В писмото е посочено, че представения от В. Н. документ не отговаря на условието всички одобрени земеделски площи да са преминали период на преход и да е произведена продукция от земеделската култура, формираща размера на подпомагане за всички площи, респ. декларирани по мярката парцели, в годината на издаване на документа, с позоваване на чл. 36 от Регламент 889/2008 и на чл. 48, ал. 9 от Наредба № 5 от 03.09.2018г. за прилагане на правилата за биологично производство, етиктиране и контрол и за издаване на разрешение за контролна дейност за спазване на правилата за биологично производство, както и за последващ официален надзор върху контролиращите лица.

Срещу констатациите в писмото жалбоподателката подава възражение, което е отхвърлено и на 31.01.2022 г. заместник-изпълнителният директор на ДФЗ издал Акт изх. № 01-6500/385 за прекратяване на биологичен ангажимент по мярка 11 "Биологично земеделие" от ПРСР 2014-2020 за кампания 2020. Същият е обжалван и отменен с влязло в сила решение № 5210 от 04.08.2022 г. на АССГ, 66 състав по адм. дело № 3393/2022 г. Правният резултат е постановен вследствие на приетото от съда, че актът за прекратяване на биологичния ангажимент на г-жа Н. за кампания 2020 не отговаря на изискванията за форма; същият е немотивиран, от съдържанието му не

могат да се извлекат фактическите основания за издаването му. В мотивите на съдебното решение са изложени аргументи, че актът е и материално незаконосъобразен. Този извод е изведен след направен хронологичен анализ и отразяване на настъпилите в Наредба № 4/2015 г. изменения, при което е прието от съда, че неправилно административният орган е достигнал до извод за неизпълнение на изискването на чл. 33, ал. 1 т. 2 от Наредба № 4/2015 г. и оттам за наличие на основание за прекратяване на агроекологичния ангажимент на жалбоподателя съобразно чл. 15, ал. 3, т. 3 от същата наредба. Съдебният състав на АССГ е счел, че актът следва да бъде отменен в цялост, а преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне, тъй като съдържа и отказ за финансово подпомагане във връзка с подаденото от жалбоподателката заявление за подпомагане за кампания 2020 г. Посочено е, че при новото произнасяне административният орган следва да отчете удостоверителният ефект на представеното писмено доказателство по отношение на биологичния продукт, периода на преход и площите на парцелите, за които се отнася.

На 16.10.2023 г., с Уведомително писмо изх. № 01-6500/385#8, В. Н. е уведомена за открито производство по издаването на акт за прекратяване на поетия биологичен ангажимент по Мярка 11 поради неспазване на изискванията на чл. 33, ал. 1, т. 2, 3 и 5 от Наредба 4 от 24.02.2015 г.

Срещу писмото е подадено възражение с вх. № 01-6500/385#9 от 03.11.3023 г. Административният орган е преценил възражението като неоснователно и на 28.12.2023 заместник-изпълнителният директор на ДФЗ издал оспореният в настоящото съдебно производство акт, с който е прекратен биологичният ангажимент на В. В. Н. по мярка 11 „Биологично земеделие“ за кампания 2020 и е определено подлежащо на възстановяване публично държавно вземане за кампании 2016, 2017, 2018, 2019 години в размер на 1 263,45 лева.

Упражнената компетентност е основана на заключението, че В. Н. не е изпълнила задълженията си по чл. 15, ал. 3, т. 3 от Наредба № 4 от 24.02.2015 г., а именно – не са спазени изискванията на чл. 33, ал. 1, т. 2, 3 и 5. Посочено е, че изискването по чл. 33, ал. 1, т. 2 съществува от приемането на Наредба № 4 от 24.02.2015 г. Цитирана е разпоредбата на чл. 36 от Регламент № 889/2008 г. и чл. 48, ал. 9 от Наредба № 5/03.09.2018 г., като е формирано заключение, че изискването всички одобрени земеделски площи да са преминали период на преход и да е произведена продукцията от земеделската култура, формираща размера на подпомагане за всички площи, е съществувало при възникването на многогодишния ангажимент, доколкото произтича от регламент, който е общоприложим и задължителен в своята цялост. Преценено е, че представения от земеделския производител документ не отговаря на изброените условия всички одобрени земеделски площи да са преминали период на преход и да е произведена продукцията от земеделската култура, формираща размера на подпомагане за всички площи, респективно декларирани по мярката парцели в годината на издаването на документа. Констатирано е, че по заявлението на жалбоподателката са извършени всички задължителни административни проверки и проверки на място и са й изплатени следните суми по мярка 11 „Биологично земеделие“ от ПРСР 2014-2020 г., с направление „Биологично растениевъдство“: през първата година от ангажимента за кампания 2016 – 2029,65 лв.; през втората година от ангажимента за кампания 2017 – 2029,65 лв.; през третата година от ангажимента за кампания 2018 – 2029,65 лв.; през четвъртата година от ангажимента за кампания 2019 – 1536,033 лв. Констатирано

е, че общата изплатена сума през годините, предхождащи годината на прекратяване на ангажимента, е в размер на 7624,98 лв. Прието е, че В. Н. следва да възстанови 16,57% от тази сума или 1263,45 лв. В тази връзка в Таблица № 1 „Справка на ниво стопанство“ от акта е представена информация за стопанството в резултат на която е формиран процента, определящ размера на финансовото подпомагане, подлежащ на възстановяване. Отразени са следните данни: декларираната площ - 1,69 ха; обединена площ със сертификати - 1,41 ха; площ на пресичане – 1,41 ха; площ, заявена само като угар – 0,00 ха, предоставени ли са сертификати за цялата площ, удостоверяващи произведени биологични растителни продукти – не; площ без сертификат – 16,57 %. В Таблица № 2 са отразени данните на заявените за кампания 2020 два парцела - 3286-1591-9 и 80933-204-20-1, първият с площ 0,28 ха, вторият с площ 1,14 ха. В пояснения към таблицата е посочено, че изложените данни в таблица 1 и 2 са към последната кампания, в която е подадено заявление за плащане, т.е петата година от ангажимента на кандидата. Резултатът от извършената проверка е, че за парцел 3286-1591-1-9 в таблица 2 не са спазени изискванията на чл. 33, ал. 1, т. 3 от Наредба № 4/2015 г. Съобразно предоставените сертификати съгласно чл. 33, ал. 1, т. 2, 3 и 5 е констатирано, че установената площ, за която не е представен сертификат е в размер на 0,28 ха. Отразено е, че за парцел 3286-1591-1-9 не е предоставен сертификат за наличие на произведена продукция с правилата на биологичното производство.

С тези мотиви е издаден оспорения в настоящото производство индивидуален административен акт. Като правно основание са посочени разпоредбите на чл. 33, ал. 3, т. 3 и ал. 4, т. 1 от Наредба № 4/2015 г., чл. 59, ал. 1 и ал. 2 АПК, във вр. с чл. 165 и чл. 166 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, както и чл. 20а ЗПЗП.

При така установената по делото фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от активно легитимирано лице, срещу подлежащ на съдебно оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима, като разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 20, т. 2 и т. 3 ЗПЗП изпълнителният директор на ДФЗ организира и ръководи дейността на фонда и го представлява, а съгласно чл. 20а, ал. 1 ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор на Разплащателната агенция, като организира и ръководи дейността ѝ и я представлява. Чл. 20а, ал. 4 ЗПЗП предвижда възможност изпълнителният директор да делегира със заповед на заместник-изпълнителните директори правомощията си, произтичащи от правото на Европейския съюз или от националното законодателство, както и такива, делегирани на основание чл. 2д, ал. 2, включително за вземане на решения, произнасяне по подадени заявления за подпомагане и формуляри за кандидатстване и/или сключване на договори за финансово подпомагане, административни договори по Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление и по този закон и по подадени заявки и искания за плащане. В ал. 5 на чл. 20а от ЗПЗП е предвидено, че изпълнителният директор издава актове за установяване на публични държавни вземания по реда на АПК и решения за налагане на финансови корекции по реда на глава пета, раздел III от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление, а в ал. 6 е регламентирана възможността той да делегира със заповед тези правомощия на заместник-изпълнителните директори.

С оглед цитираните разпоредби и предвид представената по делото Заповед № 03-РД/3203 от 24.07.2023 г. /л. 17/, оспореният акт се явява издаден при валидна

делегация от компетентен орган и не са налице основания за прогласяване на нищожността му.

Такъв тежък порок на акта не следва и от възраженията в жалбата, основани на проведения от АССГ съдебен контрол по адм. дело № 3393/2022 г.

Несподелима е тезата, че процесният административен акт е издаден в противоречие с влязлото в сила решение № 5210 от 04.08.2022 г. на АССГ. С въпросното решение съдът е отменил предходно издаден по отношение на В. В. Н. Акт № 01-6500/385/31.01.2022 г. за прекратяване на биологичния й ангажимент за кампания 2020 и преписката е изпратена на органа за ново произнасяне по подаденото от жалбоподателката заявление за подпомагане за тази кампания. Този правен резултат е обоснован от преценката на съда за наличие на две основания за отмяна на акта – по т. 2 на чл. 146 АПК - неспазена форма, липса на мотиви и фактически основания за издаването му, както и по т. 4 - материална незаконосъобразност на акта, доколкото съдебната преписка съдържа документи, установяващи спазване на изискването на чл. 33, ал. 1 т. 2 от Наредба № 4/2015 г., които органът не е коментирал и не е съобразил при издаването на акта за прекратяване на биологичния ангажимент по мярка 11 от ПРСР за периода 2014-2020 г. за кампания 2020. С тези мотиви и доколкото проверяваният по адм. дело № 3393/2022 г. акт съдържа отказ за финансово подпомагане във връзка с подаденото от Н. заявление за подпомагане за кампания 2020, съдът, отменяйки го, е постановил изпращане на преписката за ново произнасяне от органа в съответствие с дадени в мотивите на решението задължителни указания – да отчете коментирания в решението удостоверителен ефект на представеното писмено доказателство по отношение на биологичния продукт, периода на преход и площите на парцелите, за които се отнася.

След влизане в сила на съдебното решение заместник изпълнителният директор на ДФ "Земеделие" издал оспорения в настоящото производство административен акт. Органът е съобразил данните от сертификатите за произведена биологична продукция от двата заявени от земеделския производител парцела, при което е формирал извод, че не са изпълнени изискванията на 33, ал. 1, т. 2, 3 и 5 от Наредба № 4/2015 г. Конкретизирал е фактическите и правни основания, обусловили прекратяването на биологичния ангажимент на жалбоподателката за кампания 2020, като съобразявайки действаща към издаване на акта разпоредба на чл. 15, ал. 3, т. 3 и ал. 4, т. 1 от Наредба № 4/2015 г. е определил подлежащо на възстановяване публично държавно вземане по направление „Биологично растениевъдство“ за кампании 2016, 2017, 2018 и 2019 в размер на 1 263,45 лв. В акта са изложени мотиви по какъв начин е формирана тази сума след съпоставка на данните за заявените за подпомагане площи с площите на парцелите, за които не е представен сертификат за произведена продукция.

В противоречие със становището в жалбата настоящият съдебен състав намира, че в случая не е налице противоречие на оспорения акт с влязлото в сила решение на АССГ по адм. дело № 3393/2022 г. Именно в изпълнение на него органът е разгледал подаденото от Н. заявление за подпомагане за кампания 2020, като е преценил наличието на условията за подпомагане с оглед представените от жалбоподателката сертификати за произведена продукция от двата заявени парцела в контекста на изискването всички одобрени земеделски площи да са преминали периода на преход и да е произведена продукция от земеделската култура, формираща размера на подпомагане за всички площи. Отрицателното становище на органа е придружено с излагане на фактическите и правни основания за упражнената компетентност, с оглед

на което съдът намира, че са спазени дадените в решение № 8210/04.08.2022 г. по адм. дело № 3293/2022 г. на АССГ указания за мотивиране на акта.

Несъгласието на оспорващата с изводите на органа не могат да обусловят претендирания порок на процесния акт, противопоставяйки му обективните предели на действие на съдебното решение по адм. дело № 3393/2022 г., с което е отменен предходен акт с № 01-6500/385/31.01.2022 г. Вярно е, че със съдебното решение спорът за законосъобразността на този акт е решен окончателно, но диспозитивът на решението не съдържа разпореждане за предоставяне на финансова помощ. Тази преценка е на административния орган с оглед разпоредбата на чл. 173, ал. 2 АПК в каквато хипотеза е произнасянето на АССГ.

Друго не следва и от разпоредбата на чл. 177, ал. 2 АПК, т.к. предвидената с нея най-тежка процесуална последица се отнася за случаите, когато административният акт противоречи на решението на съда по спорния предмет, по правните последици, обективирани в неговия диспозитив. Ако административният орган е постановил акта без да се съобрази с дадените от съда указания по тълкуването и прилагането на закона, неговият акт ще бъде материално незаконосъобразен, но няма да бъде нищожен. Такъв порок обаче не се констатира по отношение на процесния акт, който е издаден при спазване на указанията за преценка на представените в административната фаза сертификати и писмени доказателства за произведена биологична продукция.

В тази насока съдът отбелязва следното:

Наредба № 4 от 24.02.2015 г. за прилагане на мярка 11 "Биологично земеделие" от ПРСР за периода 2014 – 2020 г. урежда условията и редът за подпомагане на земеделски стопани, които извършват земеделски дейности, насочени към подобряване на опазването на околната среда по мярка 11 "Биологично земеделие". Съгласно чл. 6, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата биологичните направления се изпълняват за период от пет последователни години, като срокът започва да тече от началото на годината на подаване и одобрение на "Заявлението за подпомагане", което през първата година на кандидатстване е и "Заявление за плащане". През всяка следваща година до изтичане на срока по ал. 1 кандидатите за подпомагане подават "Заявление за плащане".

Безспорно е, че като земеделски производител жалбоподателката е поела ангажимент по мярка 11 "Биологично земеделие", направление "Биологично растениевъдство". В Таблица № 1 към Уведомително писмо изх. № 02-220-6500/08.12.2016 г. са посочени одобрените площи, с които тя ще участва при изпълнение на ангажимента, а именно парцел с деклариран № 80933-240-1-1 с площ от 1,41 ха. в землище Ч. връх. Това е единственият заявен при парцел в подаденото заявление за подпомагане за кампания 2016 г., която е и първа година на многогодишния ангажимент. С този парцел В. Н. е продължила изпълнението на биологичния ангажимент и през 2017, 2018 и 2019 г., като са изплащани и съответните суми за подпомагане.

В последната година на петгодишния ангажимент, с подаване на заявление за подпомагане за кампания 2020, жалбоподателката заявила парцел с № 3286-1591-1-9 в землище И. с площ 0,28 ха. Към датата на подаденото заявление е била в сила нова ал. 5 на чл. 21 от Наредба № 4/2015 г. (ДВ, бр. 38 от 2020 г.), съгласно която кандидатите с ангажименти по чл. 6 могат да разширяват ангажиментите си, като добавят сертифицирани площи/животни/пчелини с пчелни семейства, които са преминали периода на преход към биологично производство и не са участвали в поет ангажимент

по мярката, без да поемат нов петгодишен ангажимент.

В приложената на л. 58 от адм. дело № 3393/2022 г. Таблица на заявените за кампания 2020 площи са отразени следните данни: „Площ с ангажимент“ – 1,41 ха, Декларирана площ за кампания 2019 г. – 1,41 ха, Декларирана площ за кампания 2020 – 1,69 ха. Разликата от 0,28 ха между декларираните площи през 2019 г. и тези през 2020 г. е площта на новозаявения парцел в землище И. с № 3286-1591-1-9, за който с оглед разпоредбата на чл. 21, ал. 5 от Наредба № 4/2015 г. важат изискванията за управление на подпомаганите дейности, вкл. тези, посочени в чл. 33, ал. 1, т. 1-5 за представяне на сертификат, удостоверяващ, че е преминал периода на преход и от него се добива биологична продукция.

Съгласно § 1, т. 7 от ДР на Наредба № 4/2015 г., в редакцията му както към 2016 г., така и към датата на заявяването на втория парцел през кампания 2020, "Сертификат" или "Писмено доказателство" е документ, издаван от контролиращо лице на всеки производител или преработвател, който контролира и отговаря на изискванията на Регламент (ЕО) на Съвета № 834/2007 и на Регламент (ЕО) на Съвета № 889/2008 в областта на своята дейност. Писменото доказателство следва да е изготвено съгласно образеца в приложение XII на Регламент (ЕО) на Съвета № 889/2008. Изискванията относно сертификата предвижда и разпоредбата чл. 48, ал. 9 от Наредба № 5/03.09.2018 г., цитирана в оспореното писмо, според която контролиращото лице издава писмено доказателство, което трябва да отговаря на посочените изисквания в приложения XII и XIII от Регламент (ЕО) № 889/2008, а във връзка с писменото доказателство по смисъла на чл. 29, § 1 от Регламент (ЕО) № 834/2007 контролиращото лице следва да издаде приложение, съдържащо справка за количеството произведена първично земеделска продукция през съответната година, площите, животните и/или пчелните семейства, от които е произведена, както и наличната на склад продукция от предходни години.

Съгласно чл. 33, ал. 1, т. 2 от Наредба № 4/2015 г. /ДВ, бр. 16 от 2015 г., редакция на разпоредбата при първоначално кандидатстване през 2016 г./ подпомаганите лица са длъжни до 30 септември на петата година от ангажимента, който започва да тече от подаването на първото одобрено заявление за подпомагане по съответното направление, най-малко веднъж да са получили сертификат или писмено доказателство за съответствие на произведените от тях растителни, животински или пчелни продукти с правилата на биологичното производство; *сертификатът следва да удостоверява наличие на биологична продукция.* Последното изречение на нормата претърпява редакция, която към датата на подаване на заявлението за кампания 2020 (ДВ, бр. 38 от 2020 г., в сила от 24.04.2020 г.) е със следното съдържание: *сертификатът или писменото доказателство удостоверяват произведена биологична продукция.* Това изискване е възпроизведено в текста на разпоредбата и в редакцията ѝ към датата на издаване на оспорения акт, като е променен срокът за представяне на документа – до 30 октомври на петата година.

В разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредбата са направени и други промени – с допълнение / обн. ДВ, бр. 19 от 2017 г., в сила от 28.02.2017 г. / е създадена нова т. 3 в чл. 33, ал. 1, с която е въведено изискването, че документите по т. 2, удостоверяващи състоянието на парцелите и продукцията /биологично или в преход/, се предоставят *за всеки от одобрените парцели*, преминали периода на преход към биологично производство. Текстът на т. 3 е изменен през м. 09. 2019 г. /ДВ, бр. 76 от 2019 г., в сила от 27.09.2019 г. /, като е предвидено, че документите по т. 2 удостоверяват

състоянието на парцелите и произведената продукция от земеделската култура, формираща размера на подпомагане, в годината на издаването им и се предоставят обобщено за подпомаганите парцели, за които е поет ангажимент, преминали периода на преход към биологично производство. Това изискване е запазено до края на периода, за който е поет ангажимента от жалбоподателката, и съществува и към датата на издаване на процесния акт.

След края на разглеждания период /2016-2020 г. /, в разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № 4 е създадена нова т. 5 /обн. ДВ, бр. 21 от 2021 г./, която гласи, че "за площите/животните/пчелните семейства по чл. 6, ал. 4 и 6 до края на ангажимента поне веднъж да получат сертификат за съответствие на произведените от тях растителни, животински или пчелни продукти с правилата на биологичното производство; сертификатът удостоверява произведена биологична продукция". Нормата към датата на издаване на обжалвания акт за прекратяване на ангажимента е претърпяла промяна, като в последната си редакция /обн. ДВ, бр. 63 от 2023 г., в сила от 25.07.2023 г./ е премахнато изречението „сертификатът удостоверява произведена биологична продукция“.

Хронологията на измененията на цитираните разпоредби от Наредба № 4 показва, че още през 2017 г. е било изрично предвидено изискването сертификатът, удостоверяващ състоянието на парцелите и произведената биологична продукция, да се предоставя *за всеки* от одобрените за подпомагане парцели – задължение, което е съществувало и към момента на заявяване на парцела в землище И. в рамките на кампания 2020. Този извод следва от характера на мярката и е логичен, доколкото помощта се предоставя съобразно площите, с които земеделския производител извършва биологични дейности, поради което несъмнено е било приложимо и е подлежало на изпълнение от момента на влизане в сила на разпоредбата и до приключването на ангажимента.

Следва да се отбележи, че в писмото, с което жалбоподателката е уведомена за участието ѝ по мярката /л. 18-19 /, са ѝ указани изрично задълженията и изискванията на чл. 33, ал. 1, т. 2 и т. 3 от Наредба № 4/2015 г., вкл. условието сертификатът за съответствие да удостоверява наличие на биологична продукция. В болднат текст към уведомлението за одобрение е посочено, че всички документи и изисквания са подробно описани в Наредба № 4 и подпомаганите лица следва да се спазват обнародваните в "Държавен вестник" промени.

При подаване на заявлението за подпомагане за кампания 2020 жалбоподателката е декларирала /л. 67/, че е запозната с изискването, че до 30 октомври на петата година от ангажимента, който започва да тече от подаването на първото одобрено заявление по съответното направление, най-малко веднъж трябва да е получен сертификат или писмено доказателство за съответствие на произведените растителни продукти с правилата на биологичното производство и да предостави най-късно до 30 ноември на петата година от поемане на ангажимента по съответното направление. В декларацията е отразено изискването сертификатът или писменото доказателство да удостоверяват *състоянието на парцелите и произведената продукция от земеделската култура*, формираща размера на подпомагане, в годината на издаването им и се предоставят обобщено за подпомаганите парцели, за които е поет ангажимент, преминали периода на преход към биологично производство по чл. 11, ал. 4 от Наредба № 4 от 24.02.2015 г.

Както се посочи, проблемният парцел, за който е установено, че от него не е

произведена продукция е заявен на петата година от многогодишния ангажимент, в кампания 2020 г. Към тази дата е в сила нова ал. 5 на чл. 21 от Наредба № 4/2015 г. (ДВ, бр. 38 от 2020 г.), съгласно която кандидатите с ангажименти по чл. 6 могат да разширяват ангажиментите си, като добавят сертифицирани площи/животни/пчелини с пчелни семейства, *които са преминали периода на преход към биологично производство* и не са участвали в поет ангажимент по мярката, без да поемат нов петгодишен ангажимент. Жалбоподателката не отрича, а представените по делото доказателства безспорно установяват, че от парцел в землище Искър с № 3286-1591-1-9 с площ от 0,28 ха. не е произведена биологична продукция. В Анекса на л. 36 към писмено доказателство с № на протокола [ЕГН] от 18.08.2020 г. е посочено, че този парцел е със статус CP /in Conversion Period/в период на преход/. Следователно парцелът е подготвен за биологична продукция, но към датата на подаване на заявлението за подпомагане такава не е произведена, каквото е изискването на чл. 33, ал. 1, т. 2 от Наредбата. За да получи финансиране по Мярка 11 земеделският производител трябва да е произвел биологична продукция от всеки от заявените по тази мярка парцели (т. е. да е налице биологично производство по смисъла на чл. 2, б. "а" и чл. 11 от Регламент (ЕО) на Съвета № 834/2007), като парцела, в случая заявен през 2020 г. при поет ангажимент по мярката от 2016 г., би бил меродавен за подпомагане по мярката именно след категорични данни, предоставени по реда на посочените по-горе разпоредби, за спазване по отношение на този парцел изискванията за произведена биологична продукция на чл. 36 от Регламент на Комисията (ЕО) № 889/2008 от 5 септември 2008 г. за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 834/2007.

Липсата на сертификат за произведена биологична продукция за всички декларираны площи налага извод за наличие на предпоставките за прекратяване на поетия ангажимент на посоченото в акта правно основание на чл. 15, ал. 3, т. 3 от Наредба № 4 от 24.02.2015 г. (в приложимата редакция), според който Държавен фонд "Земеделие" едновременно прекратява ангажимента и предприема действия по възстановяване на получената финансова помощ по съответното направление съгласно условията на ал. 4, когато подпомаганите лица не са спазили изискванията на чл. 33, ал. 1, т. 2, 3 и 5, а именно да е представен до 30 октомври на петата година от ангажимента, която в случая е 2020 г., сертификат, удостоверяващ че е покрито условието всички одобрени земеделски площи *да са преминали периода на преход и да е произведена продукция от земеделската култура*, формираща размера на подпомагането за всички площи. Доколкото това изискване следва да бъде изпълнено до края на многогодишния ангажимент, законосъобразно административният орган е прекратил същия за последната година, тъй като едва тогава би могло да се направи констатация за неизпълнение на чл. 33, ал. 1, т. 2 от Наредбата.

С оглед основанието за прекратяване на ангажимента, законосъобразно е определена и подлежащата на възстановяване сума.

Съгласно чл. 15, ал. 4, т. 1 от Наредба № 4 от 2015 г. подпомаганите земеделски стопани възстановяват получената до момента финансова помощ по съответното направление заедно със законните лихви, когато не са предоставили в Държавен фонд "Земеделие" в срока по чл. 33, ал. 1, т. 2 за съществуващи ангажименти, а за ангажиментите, поети през 2021 г. и 2022 г. в срока по чл. 33, ал. 1, т. 5 сертификат за съответствие на произведените растителни, животински или пчелни продукти с правилата на биологично производство съгласно чл. 33, ал. 1, т. 3, тогава

възстановяват част от изплатената до момента финансова помощ по направлението; тази част се определя като процентно съотношение между размера на площите, за които няма представен сертификат в срока по чл. 33, ал. 1, т. 2 или 5, и декларираната от тях площ през последната година от ангажимента.

В Таблица № 1 от проверявания акт е представена информация за стопанството в резултат на която е формиран процента, определящ размера на финансовото подпомагане, подлежащ на възстановяване. Отразени са следните данни: декларирана площ - 1,69 ха; обединена площ със сертификати - 1,41 ха; площ на пресичане – 1,41 ха; площ, заявена само като угар – 0,00 ха, предоставени ли са сертификати за цялата площ, удостоверяващи произведени биологични растителни продукти – не; площ без сертификат – 16,57 %. В Таблица № 2 са посочени данните на заявените за кампания 2020 два парцела - 3286-1591-9 и 80933-204-20-1, първият с площ 0,28 ха, вторият с площ 1,14 ха. В пояснения към таблицата е посочено, че данните в таблица 1 и 2 са към последната кампания, в която е подадено заявление за плащане, т.е петата година от ангажимента на кандидата. Резултатът от извършената проверка е, че за парцел 3286-1591-1-9 в Таблица 2 не са спазени изискванията на чл. 33, ал. 1, т. 3 от Наредба № 4/2015 г. Коректна е констатацията, че съобразно предоставените сертификати установената площ, за която липсва представен сертификат за произведена биологична продукция, е в размер на 0,28 ха., което е 16.57% от заявената за подпомагане площ, колкото е и определения процент подлежаща на възстановяване сума от получената по мярката субсидия, т. е. 16,57% от 7624,98 лева, или 1263,45 лв. Следва да се посочи, че правомощието на органа по чл. 15, ал. 3, т. 3 и ал. 4, т. 1 от Наредба № 4/2015 г. се упражнява в условията на обвързана компетентност, поради което е без значение големината на площта, за която е установено неспазване на задълженията за представяне на сертификат за произведена продукция. Ето защо и възраженията в писмените бележки в тази посока са неоснователни. Следва да се посочи, че прекратяването на биологичния ангажимент не е санкция, а е естествена и закономерна последица от спецификата на поетия ангажимент. Съгласно чл. 17, ал. 1 от Наредба № 4/2015 г. дейностите по направление "биологично растениевъдство" се извършват върху едни и същи площи за едни и същи блокове на земеделското стопанство в периода на многогодишния ангажимент. При приемане на правилото законодателят е съобразил обстоятелството, че превръщането на едно земеделие /в частност в сферата на растениевъдството/ в биологично такова, съставлява продължителен период, който при това е непрекъсваем. В тази връзка е и правило в ал. 2 на цитираната разпоредба, позволяващо намаление на одобрената площ с не повече от 10% и то на географски принцип. Това е приетият за допустим толеранс, при който би се постигнала целта на прилагане на мярката, формулирана в чл. 1, ал. 2 от Наредбата. При неизпълнение на поетия ангажимент, същият се прекратява на основание чл. 15, ал. 3, т. 3 от Наредбата, като за прилагането му правно ирелевантно е големината на площта, за която е установено неспазване на изискванията на чл. 33, ал. 1, т. 2.

В обобщение, съдът намира, че оспореният Акт за прекратяване на ангажимент по мярка 11 "Биологично земеделие" от ПРСР за периода 2014-2020 г. за кампания 2020 и за установяване на публично държавно вземане с изх. № 01-6500/5891 от 15.11.2022 г. е валидно издаден и законосъобразен по всички критерии на чл. 146 АПК, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора ответникът има право на разноски, но такива не са

претендирани и не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд - София – град, III отделение, 75 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. В. Н. срещу Акт за прекратяване на ангажимент по мярка 11 "Биологично земеделие" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. за кампания 2020 и за установяване на публично държавно вземане с изх. № 01-6500/385≠10 от 28.12.2023 г., издаден от заместник изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие".

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: